

MÁSODIK SZEKCIÓ

KOCSIS LÁSZLÓ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(32763/03 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. április 25.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Kocsis László kontra Magyarország ügyben,

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
A. MULARONI,
E. FURA-SANDSTRÖM,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2006. április 4-én tartott zárt ülésén
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (32763/03 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Kocsis László (a "kérelmező") 2003. szeptember 15-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Nemes M. Komáromban praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. 2005. június 9-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt az alperes Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1957-ben született és Ácson, Magyarországon él.

5. 1993 áprilisában pénzhamisítás és más bűncselekmények vádjával büntetőeljárás indult a kérelmező és társai ellen.

6. 1994. december 6-án vádemelésre került sor.

7. A Tatabányai Városi Bíróság 1995. április 20-án és 21-én, május 9-én és június 13-án tárgyalásokat tartott. A június 13-i tárgyaláson a bíróság elrendelte a nyomozás folytatását. 1995. szeptember 7-én és október 27-én, valamint az 1995. december 7-i, 1996. június 4-i és november 13-i tárgyalásokon meghosszabbították a nyomozás lezárásának határidejét. Egyidejűleg nemzetközi jogsegély iránti kérelmet terjesztettek a szlovák hatóságok elé.

8. 1997. április 17-én, október 7-én, november 13-án és december 11-én további tárgyalásokra került sor. Az 1998. január 22-i tárgyaláson két vádlott tekintetében elkülönítette az ügyet, figyelemmel arra, hogy az érintettek külföldön tartózkodnak. 1998. január 29-én újabb tárgyalásra került sor.

9. 1998. február 4-én a Városi Bíróság robbanószerrel való visszaélés bűntette miatt elítélte a kérelmezőt és tíz hónap szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását két évre felfüggesztette.

10. 2000. március 20-án a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság alapvetően eljárásjogi hiányosságok miatt hatályon kívül helyezte az ítéletet, visszautalta az elsőfokú bíróság elé, és elrendelte az eljárás soron kívüli lefolytatását.

11. A megismételt eljárásban jogszabályi változás folytán az ügy a Megyei Bíróság elsőfokú hatáskörébe került át.

12. A Megyei Bíróság 2001. február 7-én, valamint június 26-án, 27-én és 28-án tárgyalásokat tartott. A június 28-i tárgyaláson a bíróság orvosszakértőt rendelt ki. 2001. szeptember 27-én újabb tárgyalásra és újabb szakértő kirendelésére került sor.

13. 2002. március 1-én, április 12-én, augusztus 30-án, november 22-én és december 20-án a bíróság újabb tárgyalásokat tartott.

14. A bíróság 2003. január 22-én, február 25-én és május 9-én további tárgyalásokat tartott; 2003. május 22-én robbanószerrel való visszaélés bűntettében bűnösnek találta a kérelmezőt, és nyolc hónap szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását egy évre felfüggesztette. A kérelmező vonatkozásában az ítélet ugyanezen a napon jogerőssé vált.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

15. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy... bíróság... ésszerű időn belül...hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

16. A Kormány vitatta az állítást.

17. A figyelembe veendő időszak 1993 áprilisában kezdődött és 2003. május 22-én ért véget. Ilyen módon két bírósági szinten több mint tíz évig tartott.

A. Elfogadhatóság

18. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

19. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező magatartása, valamint a releváns hatóságok magatartása (ld. többek között *Pélissier and Sassi v. France* [GC], no. 25444/94, § 67, ECHR 1999-II).

20. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Pélissier and Sassi*).

21. Az előterjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben mindkét eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező vagyoni és nem vagyoni kártérítésként összesen 5 millió forintot¹ követelt.

24. A Kormány vitatta az igényt.

25. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 8.000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő követelést.

C. Késedelmi kamat

27. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;

¹ EUR 19,000

2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;

3. *Megállapítja*:

(a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 8.000 eurót (nyolcezer euró) és az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. április 25-én került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető